

सह युगपत् दुरुपापानि आप्तुमशक्यानि सर्वेषां महात्र-
तयज्ञानुष्ठाने प्रयोगवाङ्मयेन ऋत्विक्सम्पादनादेः दुष्कर-
त्वेन चानधिकारात् तन्नाम्निष्टोम इति पदेनाग्निस्तव-
नोक्ते रग्निचयनसुक्तमिति मन्यन्तम् । यस्याकारस्य महा-
त्रतसान्नो हि शिरःपञ्चमध्यपुच्छात्मकाः पञ्चावयवाः
शिरो गायत्रं, रथन्तरं दक्षिणः पक्षः वृहदुत्तरः पक्षः
भद्रमस्य पुच्छं राजनसाम ह्यात्मैति तत्सर्वमग्निष्टोमे
सम्पादयति तस्य वा इति ऋक्त्वयात्मकमेकं सुक्तं तादृ-
शानि त्रीणि सुक्तानि त्रिवृत्तोऽवयवायस्य स्तोमस्य तदिदं
त्रिवृद् बहिष्पवमानम् प्रातःसवनिकं तच्च सुक्तत्वयात्मकं
बहिष्पवमानं महात्रतस्य शिरो भवति बहिष्पवमान
मपि गायत्रीच्छन्दस्कास्तृचैर्गातव्यम् माध्यन्दिनः पञ्चदश
स्तोत्रियात्मकः पवमानः, तृतीयसवने सप्तदशस्तोत्रिया-
त्मकः आर्भवः पवमानः पक्षस्थानीयौ होत्वाभुवःसनीयं
प्रथममाजप्रस्तोत्रं सप्तदशस्तोत्रियात्मकं पृष्ठनामकं
होतुः प्रथमं स्तोत्रम् तदुभयं मध्यात्मरूपम् । एकविं-
शत्याष्टात्तिसुक्तं “यज्ञायज्ञा वो अग्नयः” इत्यतोत्पन्नं साम
पुच्छस्थानीयम्” भा० २सोमयागे च “ज्योतिष्टोम
धर्मं एकाहदाशहोस्तदुगुणदर्शनात्” कात्या० श्रौ०
१२।१।१ “ज्योतिष्टोमशब्देन उपांश्यादिहारियोजनप-
र्यन्तो ग्रहयज्ञाभ्यासोऽभिधीयते ज्योतिर्षि यस्य
स्तोमाः स ज्योतिष्टोमः स्तोमैर्ह्यसौ द्योत्यत इति ते च
सोमयागस्य स्तोमाः तस्मात् ज्योतिष्टोमशब्देन सोम-
यागोऽभिधीयते” कर्कः ।

ज्योतिषत् त्रि० ज्योतिरस्त्वत् महत् । १ज्योतिर्वृक्ते
२प्रकाशयुक्ते श्लताभेदे स्त्री । सा च (सालकाङ्गनी)
इति स्थाता लता । “ज्योतिष्मती कटुस्तिक्ता सरा कफ-
समीरजित् । अत्युष्णा वामनी तोष्णा बह्विबुद्धिस्त्रितपदा”
राजनि० ४रात्रौ राजनि० ५योगशास्त्रोक्ते सत्त्वप्रधाने
चित्तवृत्तिभेदे च । “विशोका वा ज्योतिष्मती” पात० च्छ० ।
प्रवृत्तिरुत्पन्ना चित्तस्य स्थिति-निवन्धिनीति वाक्यशेषः ।
ज्योतिःशब्देन सात्त्विकः परिणाम उच्यते स प्रशस्तो
भूयानतिशयश्च विद्यते यस्याम्” भोजवृत्तिः “प्रसो
दत ते विशोका ज्योतिष्मती नाम चित्तवृत्तिः” महावी०
“ज्योतिष्मतः पथो रक्ष धिया कृतान्” ऋ० १०।५।३६
“ज्योतिष्मतो दीप्तिमतः” भा० ६अग्निपुर्याम् अर्चिष्मत्त्वं
तत्कथा अग्निलोकशब्दे ५६ पृ० दृश्यम् । यो-
ऽयस्य यथाऽनेन प्रापि ज्योतिष्मती पुरी” काशी० ।

७सूत्र्ये स्रज्ज्योपस्थे दपर्वतभेदे च शब्दार्थचिन्तामणिः ।
ज्योतिस् पु०द्योतते द्युत्कतेऽनेन वा द्युत-इत्तुन् आदेर्दस्य-
जः ज्युत-दोप्तौ वा इत्तुन् । १सूत्र्ये २अग्नौ, मेदि०
३मेषिकाष्टके राजनि० च । नेत्रकनीनिकामध्यस्थे
४दर्शनसाधने, पदार्थे, शब्दार्थचि० पुनक्तवे, ६प्रकाशे,
शब्दच० ७स्वयंप्रकाशे, सर्वावभासके चैतन्ये च न० ।

८अग्निष्टोमयागस्य संस्थाभेदे यद्योक्तं ताण्ड्य० ब्रा० ४।१।७

“स एतान् स्तोमानपश्यत् ज्योतिर्गौरायुरितीमे वै
लोकान् एते स्तोमा अयमेव ज्योतिरयं मध्यमो गौरसा-
वुत्तम आयुः” सू० ।

“स पूर्वोक्तः प्रजापतिः एतान् स्तोमान् स्तोमशब्देन
त्रिवृदादिस्तोमवन्त्यहानि लक्ष्यन्ते । तानि ज्योतिर्गौ-
रायुरिति एतन्नामकान्यपश्यत् । तत्र ज्योतिरग्निष्टोम-
संस्थः गौरायुषी उक्थसंस्थे ज्योतिष इयं स्तोमस्तृप्तिः ।
त्रिवृद्बहिष्पवमानं पञ्चदशान्याज्यानि पञ्चदशो माध्य-
न्दिनः पवमानः सप्तदशानि पृष्ठानि सप्तदश आर्भव
एकविंशोऽग्नीष्टोमसामेति । अथ गोष्टोमस्य पञ्चदशो
बहिष्पवमानः त्रिवृदाज्यानि सप्तदशं माध्यन्दिनं सवन-
मेकविंशं तृतीयसवनम् । अथायुष्टोमस्य त्रिवृद्बहिष्प-
वमानं पञ्चदशान्याज्यानि सप्तदशं माध्यन्दिनं सवनमेक-
विंशं तृतीयसवनमिति । एते उक्ताः स्तोमा इमे लोका
वै भूरादिकाः खलु कः कतमो लोक इति बुभुक्षायामाह
अयमेव लोको ज्योतिषः । अयस्मध्यमः अन्तरीक्षलोको
गौः असावुत्तमस्तृतीयः खलोकं आयुः । स्तोमत्वस्य
लोकत्वयेण सह संख्यासाभ्यात् तच्छब्दा एतैः त्रिभिः
स्तोमैः साधनैस्त्रीन् लोकान् प्राजनयदिति शेषः” भा० ।
६विष्णौ “विहायस्रगतिज्योतिः सर्वविद् ऊतभुग् विभुः”
विष्णुस० स्वयंद्योतनात् नस्य तथात्वम् । “अथ यदतः परो
दिनो ज्योतिर्दीयते । विश्वतः पृष्ठेषु सर्वतः पृष्ठेष्वनु-
त्तयेषूत्तयेषु लोकेषु । इदं वाव तद्यदिदसन्तः पुरुषे
ज्योतिः” ऋ० ७० । एतावधिजय “ज्योतिःशब्दस्य
परब्रह्मपरत्वं शा० सू० भा० व्यवस्थापितं यथा “ज्योति-
श्चरथाभिधानात्” १।१।२४सूत्रभाष्यप्रादौ दृश्यम् । “चक्षु-
र्होनिरोधकं शर्वरादिकं तमः । तस्या एवानुप्राहकमा-
दित्यादिकं ज्योतिरिति” शा० भा० । १०तेजोद्रव्यमात्रे
तस्य प्रकाशवत्त्वात्तथात्वं तदपि तत्रैव भाष्ये दृश्यम् ।
“ज्योतिषामपि तज्ज्योतिस्तमसः परव्यत्येते” । “ज्ञानं
ज्ञेयं ज्ञानगम्यं हृदि सर्वस्य धिष्ठितम् । योऽन्तःसुखो-